

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS NEGALIOS PAGRINDU UAB „MOLĖTŲ BASEINAS“ TYRIMO

2025 m. kovo 17 d. Nr. (24)SN-241)SP-11
Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) gautas pareiškėjos [duomenys neskelbtini] (toliau – Pareiškėja) skundas dėl Molėtų baseino ir sporto klubo darbuotojų veiksmų, kurie galimai diskriminavo Pareiškėjos sūnų dėl „jo turimos autizmo spektro sutrikimo negalios“ (citatos kalba netaisyta) bei Pareiškėją kaip mamą ir jį lydintį asmenį.¹

Skunde Pareiškėja nurodė, kad 2024 m. lapkričio 8 d. vakare, tarp 18.30-19.45 val., jiems lankantis baseine, visų baseino lankytojų akivaizdoje iš gelbėtojo [duomenys neskelbtini] jie patyrė „diskriminacinį, nepagarbų ir cinišką elgesį, suformuojant kitiems baseino lankytojams klaidingą nuomonę“, esą ji ir jos sūnus pasisavino / pavogė vieno iš baseino lankytojų ausines.

Toliau pareiškėja nurodė, kad jiems plaukiojant viename iš kraštinių takelių, jos sūnus išlipo iš baseino takelio ir pribėgęs prie suoliuko, ant kurio kažkas buvo padėta, įmetė kažkokį daiktą (pareiškėja pažymi, kad nespėjo pastebėti, ką tiksliai) į vandenį. Anot jos, sūnų ji sudrausmino ir pasakė, kad dėl to šiandien bus trumpesnis apsilankymas baseine. Matydama, kad ant suoliuko yra daiktų, išlipo iš plaukimo takelio, surinko, kas buvo numesta ant žemės, padėta ant suoliuko, nunešė visus daiktus (dėklą su akiniais, mažą plastikinę dėžutę) ir padėjo ant stalo prie jėjimų į dušo patalpas, kur įprastai visi žmonės palieka savo daiktus. Po to, anot Pareiškėjos, ji iškart sugrįžo į plaukimo takelį, o baigę plaukioti takelyje abu su sūnumi nuėjo į sūkurinę vonią. Po kelių minučių priėjo „gelbėtojas [duomenys neskelbtini] su kažkokiu vyriškiu“. Girdint visiems tuo metu buvusiems baseino

¹ Pažymėtina, kad Pareiškėja į Tarnybą kreipėsi tiesiogiai (skundą teikė elektroniniu būdu), o taip pat tokio paties turinio skundą, gautą iš Pareiškėjos, Tarnybai persiuntė ir Molėtų rajono savivaldybės administracija.

lankytojams, jis pasakė, kad reikia pakalbėti, nes dingo šalia stovinčio vyro ausinės. Pareiškėjos teigimu, ji pasakė, kad nesupranta, apie ką jis kalba, tačiau baseino darbuotojas pradėjo visiems girdint kalbėti, kad jiems reikia išlipti iš baseino, nes viską užfiksavo filmavimo kameros, kurias jie peržiūrėjo. Pareiškėja nurodė, kad ji dar kartą labai griežtai pakartojo, kad nieko nežino apie jokiausines, nieko neėmė ir nevogė, bei pasakė, kad pernešė ant ir prie suoliuko paliktus daiktus ant stalo, kur įprastai savo daiktus deda visi lankytojai, bet tarp daiktų nematė jokių ausinių ir pasakė: „nereikia mūsų kaltinti nebūtais dalykais“. Taip pat nurodė pasakiusi, kad norėdama apsaugoti ten buvusius daiktus, pernešė juos į saugesnę vietą, kad sūnus neįmestų į vandenį, nes norėjo tai padaryti.

Anot Pareiškėjos, gelbėtojas įžeidžiančiu tonu pasakė, jog informavo baseino lankytoją, kad jos sūnus – „autistas“. Baseino darbuotojas / gelbėtojas [duomenys neskelbtini] toliau laikėsi savo, prie jo prisijungė ir baseino lankytojas su pretenzijomis, kad dingo jo ausinės ir kameroje užfiksuota, kaip ji paima daiktus. Visa tai jie abu, kaip nurodė Pareiškėja, aiškino girdint visiems šalia buvusiems baseino lankytojams, taip formuodami nuomonę apie juos: esą jie kažką pavogė / pasisavino, kalbėjo nemandagiai ir arogantiškai. Supykusi Pareiškėja atsistojo ir dar kartą pasakė, kad nieko neėmė. Juos ragino išlipti iš baseino ir eiti kartu. Ji išlipo su sūnumi, nuėjo ir parodė, ant kurio stalo padėjo perneštus daiktus, kuriuos jos sūnus norėjo mesti į baseiną. Dar kartą paaiškino, kad taip norėjo apsaugoti svetimus daiktus, kad jie nepatektų į vandenį ir nereikėtų jų iš ten traukti. Tačiau, anot Pareiškėjos, pretenzijos nesiliovė – jie toliau buvo akiplėšiškai kaltinami, kad dingo ausinės, klausama, kur jos yra, taip pat atsirado pretenzijos, kad dingo gertuvė ir klausimai, kur ji yra. Visa tai vyko matant visiems tuo metu baseine buvusiems žmonėms. Baseino darbuotojas / gelbėtojas visiems baseino lankytojams girdint pradėjo įžeidžiančiu tonu pasakoti, kad Pareiškėjos „sūnus yra autistas“, pasakė, kad ir prieš tai apie tai informavo baseino lankytoją, kuris skundėsi dingusiomis ausinėmis. Pareiškėjos teigimu, ji buvo šokiruota tokiu darbuotojo elgesiu, nes niekaip negalėjo suprasti, kodėl jis visiems girdint kalba apie jos sūnaus sveikatos būklę, susidarė įspūdis, kad darbuotojas būtent dėl jam žinomos jos sūnaus sveikatos būklės, dėl jo negalios, kaltino juos vagyste. Toliau Pareiškėja nurodė, kad tokiems kaltinimams besitęsiant ir girdint visiems baseino lankytojams, kažkas iš baseine plaukiojusių žmonių parodė ant baseino krašto esančią gertuvę, kuri, kaip paaiškėjo, buvo to žmogaus, kuris kartu su baseino darbuotoju kaltino juos dėl dingusių ausinių ir gertuvės (pradžioje dėl ausinių, o po to ir dėl gertuvės). Pareiškėjos teigimu, ji buvo šokiruota dėl tokio

darbuotojo elgesio, ypač, kai kelis kartus jo prašė, kad prieš kaltindamas pasižiūrėtų visų kamerų įrašus, kur matysis, kaip ji surenka daiktus prie suoliuko ir ant grindų prie jo, nuneša juos ant stalo, kur visi baseino lankytojai laiko daiktus, ir grįžta toliau plaukioti į baseino takelį, tačiau baseino darbuotojas nesiteikė peržiūrėti visų įrašų, o matant visiems aplinkiniams atsuko telefone filmavimo kameros vaizdą, kur ji surenka daiktus ir nuneša – „net nesivargino peržiūrėti ir parodyti visų įrašų, kur matosi ištisas veiksmas“. Pareiškėjos manymu, tokiu elgesiu jis sąmoningai formavo apie juos neigiamą nuomonę, kad jie yra kalti dėl dingusių daiktų.

Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad ji nėra jokiam baseino darbuotojui suteikusi teisės nei raštu, nei žodžiu kalbėti apie sūnaus diagnozę su kitais lankytojais, dalintis kokia nors su tuo susijusia informacija, bet jis, to nepaisydamas, šia jautria sveikatos informacija dalijosi su kitais ir viešai aptarinėjo, girdint kitiems baseino lankytojams. Taip pat pažymi, kad baseino darbuotojams, dirbantiems registratūroje, tokia informacija yra žinoma, nes kaskart pirkdama bilietus ji parodo pažymėjimą, kad įsigytų bilietus su nuolaida, kuri pritaikoma sūnui dėl negalios ir jai, kaip jį lydinčiam asmeniui. Pareiškėjos manymu, informaciją apie jos sūnaus diagnozę jis sužinojo iš registratūros darbuotojų, nes su jokiais baseino ir pirčių srityse dirbančiais darbuotojais ji nėra aptarinėjusi savo sūnaus diagnozės, tad „akivaizdu, kad baseino darbuotojai nepaiso svarbiausio principo – saugoti lankytojų privatumą, individualius duomenis, individualius sveikatos duomenis ir, negana to, juos aptarinėja su baseino lankytojais“.

Dėl visos šio situacijos Pareiškėja jaučiasi pažeminta, nes toks elgesys yra ne tik nepagarbus, neetiškas, bet ir ciniškas, diskriminuojantis jos sūnų dėl negalios ir ją, kaip mamą bei lydintį asmenį, visų baseino lankytojų akivaizdoje suformuojant klaidingą ir žeminančią nuomonę apie juos. Pareiškėja Skunde rašo: „akivaizdu, kad kitų apsilankymų metu šiame baseine apie mus lankytojai galvos neigiamai, t. y. jog šie žmonės gali pasisavinti daiktus. Tokio pažeminimo, šmeižto, kaltinimų nesu patyrusi niekada gyvenime, todėl susirinkę daiktus iš baseino zonos iškart nuėjome į registratūrą, kur pasakiau, kad atneštų formą skundai rašyti ir trumpai pasakiau, kas nutiko, taip pat pasakiau, kad kviestų policiją, nes noriu rašyti pareiškimą.“

Kaip teigia Pareiškėja, jiems apsirengus ir grįžus prie registratūros, nemaloni situacija ir nepagarbus darbuotojų elgesys tęsėsi toliau: „pakartojau, kad noriu rašyti skundą. Registratūros darbuotoja atsisakė suteikti skundo formą, pasakė, kad nėra dėl ko, nes daiktai atsirado, esą neturi skundai formos. Griežtai pasakiau dar kartą, kad noriu rašyti skundą ir kad kviestų policiją.

Registratūroje buvo ir tas pats gelbėtojas [duomenys neskelbtini]. Nepaisant to, kad patys pripažino, jog visi daiktai buvo ir niekas nedingo, neatsiprašė ir negana to pradėjo auklėti mane, kad būtent aš negražiai elgiuosi, esą jie nieko nepadarė, neįžeidė ir t.t. Taip pat pradėjo mane „auklėti“, kad aš turėjau neliesti svetimų daiktų ir nenešti jų pati, kur saugu, o turėjau išlipti iš plaukimo takelio ir ateiti pasakyti į registratūrą arba ieškoti baseino darbuotojų, kad jie paimitų daiktus. Tai reiškia, kad, anot jų, turėjau palikti vieną nepilnametį sūnų plaukimo takelyje, kas yra neatsakinga. Aš esu suaugęs lydintis asmuo, atsakingas už jo saugumą baseine. Pasakiau, kad prižiūródama sūnų, negaliu lakstyti po baseiną ir ieškoti darbuotojų ar eiti iki registratūros palikusi jį vieną baseine, todėl man paprasčiau ir greičiau buvo pernešti daiktus ant staliuko, kur visi deda“.

Pareiškėjos teigimu, girdint tuo metu registratūroje buvusiems kitiems baseino lankytojams, gelbėtojas [duomenys neskelbtini] įžeidžiančiu tonu pasakė, jog informavo minėtą vyriškį, kad jos sūnus yra „autistas ir yra neprognozuojamas“. Šie žodžiai, anot Pareiškėjos, buvo pasakyti taip, kad neva būtent jos sūnui nustatyta negalia yra šios konfliktinės situacijos priežastis, nes būtent „neprognozuojamumas“ ir paskatino šį darbuotoją aiškintis situaciją, apkaltinti juos nebūta vagyste: „toks darbuotojo elgesys, kuriuo jis neigiamai atsiliepė apie mano sūnaus sveikatos būklę, kuriuo jis mano sūnui nustatytą diagnozę ir dėl šios diagnozės mano sūnų laiko „neprognozuojamu“ iš esmės stigmatizuoja negalią turinčius asmenis ir laiko juos „neprognozuojamais“, t. y. tais, iš kurių visko galima sulaukti, net vagysčių. Toks darbuotojo požiūris į negalią turinčius asmenis yra diskriminacinis bei moraliai ir teisiškai smerktinas. Aš vėl, dabar jau registratūros patalpose, privalėjau klausyti šio darbuotojo žeminančių teiginių ir nė vienas iš šalia šio asmens buvusių darbuotojų, jo nesudrausmino, neįspėjo, kad tokios kalbos apie asmenis, turinčius negalią, yra netoleruotinos. Jaučiausi pažeminta ir sugniuždyta“.

Pareiškėjos teigimu, jautėsi, kad kiti šalia buvę darbuotojai palaikė gelbėtojo žodžius bei akcentavo, kad dėl visko kalta ji, nes ji neturėjo teisės liesti daiktų, o privalėjo ieškoti darbuotojų, palikusi vaiką vieną: „toks darbuotojų pasiūlymas yra nekorektiškas, nes siūlyti tokį dalyką lydinčiam asmeniui yra absoliutus situacijos nesuvokimas arba noras dar labiau įžeisti dėl negalios, apie kurią jiems buvo žinoma, nes kaskart perku bilietus su pažymėjimu. Tad dar kartą pakartojau, kad skundas bus rašomas, nepaisant to, kad jie man tokių galimybių nesudaro, nes toks jų elgesys yra netoleruotinas, žeminantis, formuojant apie mus lankytojų akivaizdoje klaidingą, žeminančią ir diskriminuojančią nuomonę, esą mes pasisavinome kažkieno ausines. Taip pat pasakiau, kad jei

baseino darbuotojai būtų atlikę savo pareigas profesionaliai, net nebūtų buvę tokios situacijos. Pirmiausia prieš kitų baseino lankytojų akivaizdoje mus kviečiant pasiaiškinti ir išlipti iš burbulinės vonios dėl dingusių ausinių, jie turėjo peržiūrėti nuosekliai visą įrašą, kuris trunka labai trumpai (kur matosi, kaip mano sūnus kažką įmeta į vandenį nuo suoliuko, kur neturėtų net būti laikomi daiktai), kaip aš surenku daiktus prie suoliuko, nešu juos prie stalo, kur visi daiktai dedami įprastai, padedu juos ir grįžtu į plaukimo takelį, o tada išeiname į burbulinę vonią kitoje baseino zonoje. Akivaizdu, jei peržiūrėjus įrašą darbuotojams būtų likę neaiškumų, baseino darbuotojas privalėjo iki mūsų ateiti vienas. Tačiau jis atėjo ne vienas, kas reiškia, jog jis net nesiekė išvengti tokios konfliktinės situacijos, kuri yra tarsi „linčo“ teismas, kai šalia buvusiems žmonėms apie mus buvo formuojama neigiamai, melaginga ir garbę ir orumą žeminanti nuomonė. Be to, atsivesdamas prie mūsų pašalinį žmogų, jis jau natūraliai tiesė kelią konfliktui, nes žmogus buvo pasipiktinęs dėl ausinių, kurių nerado ir tikėjo, kad mes esame dėl to kalti (kurios galiausiai atsirado, kaip ir gertuvė)“.

Pareiškėja prašė pradėti tyrimą dėl diskriminacijos dėl negalios, įvertinti, kodėl baseino darbuotojai vieni su kitais dalijasi informacija apie jos sūnaus diagnozę („ji turėjo būti žinoma tik registratūros darbuotojams, kadangi pirkdama bilietus rodau sūnaus pažymėjimą“), kodėl baseino darbuotojai šia jautria sveikatos informacija dalijasi su kitais baseino lankytojais. Taip pat prašė ištirti, kodėl darbuotojai „aplaidžiai atliko pareigas ir nesusipažinę su visu vaizdo įrašu, pradėjo formuoti apie mane ir mano sūnų neigiamą, melagingą informaciją, kuri žeidžia žmogaus garbę ir orumą“.

Skunde Pareiškėja paminėjo, kad tai yra „ne pirmas kartas, kai Molėtų laisvalaikio ir sporto centre, lankydamiesi baseino plaukimo takeliuose, patiriame diskriminaciją, nepagarbų elgesį. Neseniai buvo tokia situacija, kai mes su sūnumi dviese plaukiojome viename iš plaukimo takelių. Gretimame plaukiojo moteris, o kiti du plaukimo takeliai buvo laisvi – juose nebuvo žmonių. Į plaukimo takelį įlipęs vyriškis pradėjo mus varyti lauk iš plaukimo takelio, nes esą čia jis turi plaukioti, o ne mes. Pasakiau jam, kad niekur neisime, nes čia atėjome pirmi, baigsime sportuoti ir išeisime, o be to yra net du laisvi plaukimo takeliai (be žmonių), kur jis gali eiti ir plaukioti, jei nori vienas. Tačiau baseino lankytojas nesiliovė, pasakiau, kad jam reikėtų nusiraminti, nekabinėti akių, vietos užteks visiems ir kad mes čia plaukiojame, o ne pasėdėti atėjome. Tuomet prie jo užgauliojimų prisijungė ir gretimame plaukimo takelyje plaukiojusi moteris su raginimais mums palikti plaukimo takelį ir leisti vyriškiui plaukioti vienam. Parodžiau į du tuščius takelius ir pasakiau griežtai, kad atstotų nuo mūsų. Deja, tuo metu baseine dirbę darbuotojai apsimetė, kad nieko nemato ir negirdi. Tąkart nurijau

kartėlį ir nieko nesakiau, tačiau to, kas įvyko lapkričio 8 d. vakarą – tiesiog per daug ir peržengia bet kokias ribas.“

Skunde taip pat atkreiptas dėmesys, kad, Pareiškėjos manymu, dauguma tėvų dėl tokio nepagarbaus ir netolerantiško visuomenės, įstaigų ir institucijų darbuotojų elgesio, požiūrio, užgauliojimų ir skleidžiamo negatyvo išvis vengia kur nors vykti su savo vaikais, turinčiais negalią, norėdami išvengti nemalonių situacijų. Daugelis jų užsidaro namuose, vengia socializacijos, susiduria su emociniais sunkumais, „tad kol visuomenės požiūris nesikeis į kitokius žmones, tol Lietuva ir toliau prastai atrodys užsienio šalių kontekste. Mes su sūnumi gyvename normalų socialinį gyvenimą, daug kur lankomės, keliaujame ne po Lietuvą, bet ir po užsienio šalis. Lankantis užsienio šalyse nėra tekę patirti nieko panašaus, ką patyrėme Molėtų laisvalaikio ir pramogų centre. Užsienio šalyse visi žmonės yra lygūs, gerbiami, vertinami. Taip turėtų būti ir Lietuvoje, deja, kol kas tuo pasidžiaugti negalime“.

Lygių galimybių kontrolierė 2024 m. gruodžio 3 d. raštu Nr. (24)SN-241)S-563 kreipėsi į UAB „Molėtų baseinas“ ir paprašė pateikti atsakymus į šiuos klausimus:

1. Ar UAB „Molėtų baseino“ administracijai ir / ar vadovui yra žinoma apie Skunde aprašytą situaciją ir jos aplinkybes? Jei taip, kokių veiksmų buvo imtasi jai spręsti?
2. Prašyčiau pateikti UAB „Molėtų baseino“ administracijos / vadovo poziciją dėl Skunde nurodytų aplinkybių.
3. Prašyčiau pateikti asmens, Skunde įvardyto kaip „baseino darbuotojas / gelbėtojas [duomenys neskelbtini]“ paaiškinimus dėl aprašytos situacijos bei paaiškinti, iš kur jam buvo žinoma informacija apie Pareiškėjos sūnaus sveikatos būklę.
4. Ar baseino darbuotojas, kalbėdamas apie Pareiškėjos sūną, vartojo išsireiškimą „autistas ir yra neprognozuojamas“?
5. Prašyčiau pateikti Skunde nurodytu metu – 2024 m. lapkričio 8 d., vakare, tarp 18.30 ir 19.45 – registratūroje dirbusio ir aprašytoje situacijoje dalyvavusio asmens (Skunde nurodyto kaip „registratūros darbuotoja“) paaiškinimus.
6. Ar Pareiškėja kreipėsi į baseino darbuotojus dėl šiame rašte aprašytos situacijos?
7. Kokių priemonių ėmėsi / ketina imtis baseino administracija, kad užtikrintų Pareiškėjos, jos sūnaus bei kitų asmenų apsaugą nuo priekabiavimo?
8. Ar UAB „Molėtų baseinas“ turi patvirtintą priekabiavimo prevencijos tvarką?

Taip pat prašyta pateikti kitą reikšmingą informaciją, susijusią su aprašytomis aplinkybėmis.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė:

Tarnyboje buvo gautas UAB „Molėtų baseinas“ (toliau – ir Molėtų baseinas) direktoriaus (toliau – Direktorius) atsakymas, kuriame nurodyta, kad 2024 m. lapkričio 15 d. iš Pareiškėjos buvo gautas skundas dėl diskriminacijos dėl negalios. Skunde buvo aprašyta lankytojos patirtis lankantis Molėtų baseine. Taip pat skunde buvo prašoma atlikti vidinį tyrimą dėl diskriminacijos dėl negalios. Į šį skundą, kaip nurodo Direktorius, atsakyta 2024 m. lapkričio 22 d. Pareiškėjos Skundo pagrindu 2024 m. lapkričio 18 ir 19 dienomis UAB „Molėtų baseinas“ vykdė vidinį tyrimą. Buvo apklausti lapkričio 8 dieną dirbusieji darbuotojai (gelbėtojai bei administratorės), peržiūrėti vaizdo įrašai, bei buvo konstatuota, kad baseino darbuotojai elgėsi adekvačiai, ir laikydami etikos normų.

Tarnybai pateiktame atsakyme nurodyta, kad Molėtų baseino administracijai ir vadovui yra žinoma apie Skunde aprašytą situaciją. Aplinkybės buvo išsiaiškintos, vykdant vidinį tyrimą. Po gauto Skundo buvo imtasi prevencinių priemonių – personalas dar kartą supažindintas su bendruoju duomenų apsaugos reglamentu, darbo etikos normomis, o taip pat – direktoriaus įsakymu buvo patvirtinta skundo forma. Atsakyme nurodyta: „direktoriaus pozicija aiški – darbuotojai privalo laikytis etikos normų. Skunde aprašytu atveju – UAB „Molėtų baseinas“ darbuotojai laikėsi visų etikos normų, todėl priekaištų savo darbuotojams neturi“.

Taip pat atsakyme nurodyta, kad UAB „Molėtų baseinas“ neturi patvirtintos priekabiavimo prevencijos tvarkos.

Tarnybai atsakymą pateikė ir baseino prižiūrėtojas [duomenys neskelbtini], kuris nurodė, kad 2024 m. lapkričio 8 dieną, jo darbo metu, į jį kreipėsi baseino lankytojas, teigdamas, kad kažkur dingę jo ant suoliuko padėti daiktai (gertuvė, akiniai bei ausinės). Anot [duomenys neskelbtini], peržiūrėjęs vaizdo kamerų medžiagą jis pamatė, kad prie tų daiktų priėjo moteris, juos paėmė ir nuėjo gilyn į baseino patalpas. Toliau nurodyta, kad įrašė nesimatė, ką ji su tais daiktais darė toliau. Pamatęs, jog minima klientė vis dar sėdėjo sūkurinėje vonioje, priėjęs prie jos, atsiprašė už sutrukdyimą ir paklausė, ar galėtų paėjėti šiek tiek į šalį ir pasikalbėti. Moteris, anot [duomenys neskelbtini], iš karto pradėjo

šaukti ir plūstis necenzūriniais žodžiais, sakyti, kad „niekur neis ir neva ko aš prie jos kabinėjusi“. [duomenys neskelbtini] teigimu, jis nurodė, kad vaizdo kamerų įrašė matėsi, kaip ji paima kito lankytojo asmeninius daiktus ir kažkur nuneša, todėl paprašė pasakyti, kur juos padėjo. Tuomet, pasak [duomenys neskelbtini], ji pradėjo „šaukti, kad nieko nežino apie jokių daiktus, ėmė vartoti įvairius necenzūrinius epitetus, kurie šokiravo kitus šalia buvusius lankytojus“. Šiame paaiškinime nurodyta, kad Pareiškėja kartu su vaiku išlipo iš sūkurinės vonios ir nuskubėjo į registratūrą, o [duomenys neskelbtini] nusekė iš paskos ir administratorei paaiškino susiklosčiusią situaciją, tačiau Pareiškėja ir registratūroje šaukė, plūdo visą baseiną, [duomenys neskelbtini] ir administratore išvadino necenzūriniais žodžiais, gąsdino susidorojimu „esą mes nežinome, kas ji tokia, ir ji mums pridarys daug nemalonumų, o konkrečiai aš būsiu atleistas iš darbo. Išvadino mane įvairiais necenzūriniais epitetais, gąsdindama aplink esančius lankytojus su mažamečiais vaikais“. Taip pat [duomenys neskelbtini] nurodė, kad administratorė jos paprašė nurimti ir pasiūlė iškviesti policiją, kad ši atliktų tyrimą dėl dingusių daiktų, tačiau tuomet ji pasakė, kad daiktus nunešė į kitą vietą, kur nuėjęs juos grąžino savininkui. Šiame paaiškinime [duomenys neskelbtini] nurodė: „aš nei vieno pokalbio metu nevarčiau išsireiškimo „autistas ir yra neprognozuojamas“, nes net nežinojau, kad vaikas turi tokią diagnozę, o ir pati situacija nebuvo susijusi su vaiku, o tik su jo mamos poelgiu“.

Tyrimo metu buvo gautas ir registratūros darbuotojos [duomenys neskelbtini] paaiškinimas, kuriame nurodyta, kad 2024 m. lapkričio 8 d., jos darbo metu, iš baseino patalpų į registratūrą, šaukdama įvairius keiksmažodžius įpuolė moteris su berniuku. Ji negalėjo rišliai paaiškinti, kas jai sukėlė tokį nepasitenkinimą. Iš paskos atėjo gelbėtojas, kuris paaiškino, kad dingo kito lankytojo daiktai, ir peržiūrėjęs vaizdo įrašų medžiagą matė, kaip minima moteris tuos daiktus paėmė, tačiau nebuvo aišku, ką su jais darė toliau. Pareiškėja, anot [duomenys neskelbtini], viską neigė, plūdo ją ir gelbėtoją, grasino, kad „jis turės keliais šliaužti atsiprašinėdamas ir bus atleistas iš darbo, nes mes nenutuokiam, kas ji tokia yra“. [duomenys neskelbtini] pasakė, kad teks kviesti policiją, nes minėti daiktai neatsirado. Pareiškėja kviesti policiją atsisakė ir prisipažino, kad paėmė tuos daiktus bei padėjo į kitą vietą. Gelbėtojas daiktus rado ir atidavė savininkui. [duomenys neskelbtini] teigimu, Pareiškėjos buvo prašoma nurimti, nes aplinkui yra ir kitų, mažamečių asmenų, tačiau į jos prašymą nebuvo sureaguota – ji ir toliau plūdosi necenzūriniais žodžiais. Taip pat, kaip rašoma šiame paaiškinime, Pareiškėja pareikalavo duoti užpildyti skundo formą, o [duomenys neskelbtini] atsakė, kad skundą gali atsiųsti į Molėtų baseino elektroninį paštą.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a:

Skundo tyrimo metu vertinama, ar Molėtų baseino darbuotojai nediskriminavo Pareiškėjos ir jos sūnaus negalios pagrindu, tai yra – ar Molėtų baseinas nepažeidė Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 2 dalies, pagal kurią paslaugų teikėjas privalo užtikrinti, kad teikiant paslaugas nebūtų priekabiuojama.

Pareiškėja Skunde nurodė ir aprašė Molėtų baseino darbuotojo galimai išsakytas frazes, kurios galėtų būti suvokiamos kaip žeminančios asmenį / asmenis dėl turimos negalios ir vertintinos kaip priekabiavimas prie Pareiškėjos ir jos sūnaus.

Pagal Lygių galimybių įstatymo 4 straipsnyje įtvirtintą įrodinėjimo pareigos paskirstymo tvarką nagrinėjant lygių galimybių principo pažeidimo atvejus, teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių, juridinių asmenų, kitų organizacijų ir jų padalinių skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo buvimo, preziumuojama, kad tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas.

Dėl diskriminacijos sampratos

Jungtinių Tautų asmenų su negalia konvencijos (toliau – Konvencija), kurios dalyvė yra Lietuva, 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog valstybės, šios Konvencijos šalys, užtikrina, kad prieš įstatymą visi asmenys lygūs ir lygūs pagal įstatymą, taip pat turi teisę į lygiavertę įstatymo apsaugą ir teisę vienodai naudotis įstatymo teikiamomis galimybėmis be jokio diskriminavimo. Valstybės, šios Konvencijos šalys, draudžia bet kokią diskriminavimą dėl negalios ir garantuoja asmenims su negalia

vienodą ir veiksmingą teisinę apsaugą nuo diskriminavimo dėl bet kokios priežasties (Konvencijos 5 straipsnio 2 dalis).

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, kurios tikslas – saugoti pagrindines žmogaus teises, atitinkančias Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, III antraštinėje dalyje, skirtoje lygybei, įtvirtintas lygybės prieš įstatymą principas (20 straipsnis), taip pat įtvirtintas bet kokios diskriminacijos draudimas, ypač dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos (21 straipsnis).

Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintas pamatinis asmenų lygybės principas. Konstitucijos 29 straipsnyje skelbiama, jog įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys yra lygūs. Žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Aiškindamas Konstitucijos 29 straipsnio nuostatas, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad konstitucinis visų asmenų lygybės principas, kurio turi būti laikomasi ir leidžiant įstatymus, ir juos taikant, ir vykdant teisingumą, įpareigoja vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai, taip pat kad asmenys negali būti diskriminuojami arba kad jiems negali būti teikiama privilegijų (pavyzdžiui, Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d., 2021 m. vasario 12 d., 2024 m. vasario 13 d. nutarimai). Konstitucinis Teismas yra konstatavęs ir tai, kad Konstitucijos nuostatos negali būti suprantamos kaip įtvirtinančios baigtinį nediskriminavimo pagrindų sąrašą; priešingu atveju būtų sudarytos prielaidos paneigti Konstitucijos 29 straipsnio 1 dalyje laiduojamą visų asmenų lygybę įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms, tai yra pačią konstitucinio asmenų lygiateisiškumo principo esmę (Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. nutarimas).

Lygių galimybių įstatymo 1 straipsnyje nustatyta, jog šio įstatymo paskirtis – užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Konstitucijos 29 straipsnio nuostatos, įtvirtinančios asmenų lygybę ir draudimą varžyti žmogaus teises ir teikti jam privilegijas lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Taip pat šiuo įstatymu siekiama, kad būtų įgyvendintos ir Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, kitų tarptautinių sutarčių nuostatos.

Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 1 dalyje diskriminacija apibrėžiama kaip tiesioginė ar netiesioginė diskriminacija, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti dėl lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos. Tiesioginė diskriminacija pagal Lygių galimybių įstatymo 2 straipsnio 9 dalį laikomas elgesys su asmeniu, kai dėl aukščiau išvardintų pagrindų asmeniui taikomos mažiau palankios sąlygos, negu panašiomis aplinkybėmis yra, buvo ar būtų taikomos kitam asmeniui. Netiesioginė diskriminacija laikomas veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent šį veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Tuo tarpu priekabiavimu laikomas nepageidaujamas elgesys, kai lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu siekiama įžeisti arba įžeidžiamas asmens orumas ir siekiama sukurti arba sukuriami bauginanti, priešiška, žeminanti ar įžeidžianti aplinka.

Dėl tyrimo metu nustatytų aplinkybių

Pateiktame Skunde Pareiškėja nurodė, kad minimo įvykio metu gelbėtojas visiems baseino lankytojams girdint pradėjo įžeidžiančiu tonu pasakoti, kad Pareiškėjos „sūnus yra autistas“, pasakė, kad ir prieš tai apie tai informavo baseino lankytoją, kuris skundėsi dėl dingusių ausinių. Vėliau, būnant registratūroje, anot Pareiškėjos, [jis], girdint kitiems lankytojams, įžeidžiančiu tonu pasakė, kad informavo vyriškį, kurio daiktai dingę, kad jos sūnus yra „autistas ir yra neprognozuojamas“.

Taip pat pareiškėja pažymėjo, kad niekam nebuvo davusi sutikimo kalbėti apie sūnaus diagnozę ar dalintis šia informacija. Pareiškėjos teigimu, ji pasijautė pažeminta, nes toks elgesys yra nepagarbus, neetiškas, formuojantis klaidingą ir žeminančią nuomonę.

Kaip jau buvo minėta, priekabiavimas yra viena iš Lygių galimybių įstatyme numatytų draudžiamų diskriminavimo formų. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo 2017 m. gruodžio 19 d. išvadoje pažymėjo, kad priekabiavimas yra viena iš pagal Konstitucijos 29 straipsnį draudžiamo diskriminavimo (kartu ir žmogaus orumo žeminimo) formų; priekabiavimu neišvengiamai yra kėsiniama ir į fizinį ar psichinį asmens neliečiamumą, *inter alia* sutrikdoma žmogaus fizinė, psichinė ir dvasinė būseną, suvaržoma jo fizinio aktyvumo, intelektualinės ir kūrybinės laisvės, taigi ir laisvos asmenybės, raiška, gali būti pasunkinami santykiai su kitais asmenimis; priekabiavimu yra pažeidžiamos, be kita ko, žmogaus teisės į orumo apsaugą, asmens neliečiamumą, taip pat teisė nebūti diskriminuojamam. Minėtoje išvadoje konstatuota ir tai, kad žmogaus, kaip laisvos asmenybės, orumas neatskiriamas nuo jo asmens neliečiamumo; kėsinantis į asmens neliečiamumą sutrikdoma jo fizinė, psichinė ir dvasinė būseną, taigi pažeidžiamas ir žmogaus orumas kaip ypatinga konstitucinė vertybė. Todėl Konstitucijos 21 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta asmens neliečiamumo garantija laikytina vienu iš konstitucinės žmogaus orumo apsaugos elementų.

Europos Sąjungos Tarnautojų teismas², aiškindamas Tarybos 2000 m. lapkričio 27 d. direktyvoje 2000/78/EB įtvirtintą priekabiavimo apibrėžimą ir vertindamas psichologinio priekabiavimo sukulto poveikio svarbą asmeniui, kurio atžvilgiu buvo vykdyti priekabiavimo veiksmai, pažymėjo: pripažinti psichologinį priekabiavimą pakanka, kad išvardytais veiksmais, būtent „fiziniu elgesiu, šnekamąja ar rašytine kalba, gestais“, būtų „pakenkta asmenybei, asmens orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai“, neatsižvelgiant į tai, ar šiais veiksmais buvo siekiama pakenkti.

Taigi, paties asmens suvokiamas priekabiavimas, jo asmeninis šių veiksmų vertinimas, jam padaryto neigiamo poveikio pasekmės yra vienas iš svarbiausių ir esminių požymių identifikuojant priekabiavimo veiksmus: „ES teisėje laikomasi lankstaus objektyvaus (subjektyvaus) požiūrio. Pirmą, siekiant nustatyti, ar priekabiavimo būta, remiamasi tuo, kaip nukentėjusysis jį suvokia. Antra, net jei nukentėjusysis iš tiesų nejaučia priekabiavimo poveikio, vis vien gali būti padaryta išvada, jog priekabiavimo būta, jei skundo pateikėjas yra aptariamo elgesio taikiny³“.

Vertinant priekabiavimo veiksmų subjektyvinę pusę, tai yra šių veiksmų padarymo motyvą, tikslą, būtina pažymėti, kad pagal Lygių galimybių įstatyme įtvirtintą priekabiavimo apibrėžtį,

² Europos Sąjungos tarnautojų teismo 2008 m. gruodžio 9 d. sprendimas byloje Nr. F-52/05.

³ Europos Sąjungos teisės nediskriminavimo vadovas, Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūra, 2010. Europos Taryba, 2010, psl. 34.

priekabiavimo veiksmai gali būti atliekami turint tikslą įžeisti žmogaus orumą arba sukelti jam bauginančią, priešišką, žeminančią ar įžeidžiančią aplinką arba jeigu priekabiavimo tikslas ir nėra žinomas, priekabiavimo veiksmus vykdęs asmuo jo neturėjo, priekabiavimas gali būti identifikuojamas ir nesant šio tikslo, bet esant jo pasekmėms (įžeistas orumas, sukurta bauginanti, priešiška, žeminanti, įžeidžianti aplinka). Todėl net ir tais atvejais, kai veiksmų atlikimo tikslas nėra įrodomas, taip pat dažniais atvejais, kai pats priekabiavimo veiksmus vykdęs asmuo teigia, kad tikslo įžeisti ar pažeminti žmogų jis neturėjo, svarbu, kaip pats asmuo suvokia nepageidaujamus veiksmus ir kokias neigiamas pasekmes jam sukėlė priekabiavimo veiksmai, tai yra priekabiavimui konstatuoti nėra būtina, kad pats priekabiautojas savo veiksmus vertintų kaip priekabiavimą.

Pažymėtina, kad dėl Skunde aprašytų aplinkybių tyrimo metu buvo gauti tokie asmenų paaiškinimai: [duomenys neskelbtini] nurodė, kad nė vieno pokalbio metu nevartojo žodžių „autistas ir yra neprognozuojamas“, nes, anot jo, net nežinojo, kad vaikas turi tokią diagnozę. Jo teigimu, situacija buvo susijusi tik su vaiko mamos poelgiu. Taip pat, [duomenys neskelbtini] teigimu, Pareiškėja pati vartojo necenzūrinius žodžius, šaukė, grasino, kad jis bus atleistas iš darbo. Taigi, kaip matyti, [duomenys neskelbtini] iš esmės kategoriškai paneigia išsakęs Pareiškėjos nurodytas frazes ir žodžius.

Paaiškinimą pateikusi [duomenys neskelbtini] taip paminėjo tai, kad Pareiškėja vartojo necenzūrinius žodžius ir grasino, kad [duomenys neskelbtini] bus atleistas iš darbo.

Vertinant tiek Skundą, tiek ir gautus paaiškinimus, matyti, kad visos šalys iš esmės patvirtina vykus tam tikrą konfliktinę situaciją. Vis dėlto, Pareiškėjos ir [duomenys neskelbtini] pateikti teiginiai apie išsakytas frazes ir žodžius „autistas, neprognozuojamas“ yra vienas kitą paneigiantys ir iš esmės vienas kitam prieštaraujantys.

Pažymėtina, kad Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybos praktikoje laikomasi pozicijos⁴, kad tiriant skundą dėl įrodymų pakankamumo ir patikimumo turi būti sprendžiama kiekvienu konkrečiu atveju. Įrodymų pakankamumas byloje reiškia, kad įrodymai neprieštarauja vieni kitiems ir jų visuma leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą. Vertinant keletą įrodymų, lemia ne tik kiekvieno iš įrodymų patikimumas, bet ir įrodomųjų duomenų tarpusavio santykis – ar nėra prieštaravimų tarp jų, ar šalutiniai duomenys patvirtina pagrindinius, ar pakankami yra

⁴ Nuoroda internete: <https://lygybe.lt/wp-content/uploads/2023/09/Sprendimas-del-galimo-priekabiavimo-lyties-pagrindu-Nidos-papludimyje-biudzetinei-istaigai-Paslaugos-Neringai-teikinat-Nidos-papludimio-prieziuros-paslaugas-tyrimo.pdf>

tiesioginiai duomenys, ar nuoseklūs yra šalutiniai įrodomieji faktai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. sausio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-150/2007; 2008 m. sausio 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-18/2008). Kai iš skirtingų byloje pateiktų įrodinėjimo priemonių gaunama prieštaringa informacija, šis prieštaravimas turi būti išspręstas, tai yra atsakyta į klausimą, kuria informacija (duomenimis) vadovautis, o kurią atmesti, turi būti įvertinta ne tik kiekvieno įrodymo įrodomoji reikšmė, bet ir įrodymų visetas, ir tik iš įrodymų visumos daromos išvados apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą (Aukščiausiojo Teismo 2016 m. rugsėjo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-400-701/2016).

Šiuo atveju ypač svarbu pažymėti, kad atitinkamas elgesys, pavartoti žodžiai ir išsakytos frazės, susiję su asmens negalia ir / ar jo sveikatos būkle (o taip pat ir kitais draudžiamo diskriminavimo pagrindais), yra jautrus aspektas tiek patiems asmenims, tiek juos lydintiesiems. Atkreiptinas Molėtų baseino vadovybės bei darbuotojų dėmesys į tai, kad priekabiavimas negalios pagrindu yra draudžiamas įstatymo ir kad asmenys, turintys negalią, juos lydintys asmenys ir / ar šeimos nariai dažnu atveju gali būti itin pažeidžiami. Tuo tarpu įstaigos vadovas visais atvejais turi pareigą užtikrinti, kad paslaugas gaunantys asmenys nepatirtų priekabiavimo ar kitokios diskriminacijos.

Tačiau šiame kontekste pažymėtina ir tai, kad įvertinus bei palyginus Skunde nurodytą informaciją ir gautus paaiškinimus, kurie yra vienas kitą iš esmės paneigiantys, priimant sprendimą Tyrimo metu gauti duomenys vertinami pagal jų visumą, laikantis jau anksčiau aptartų įrodymų vertinimo principų (*kai iš skirtingų byloje pateiktų įrodinėjimo priemonių gaunama prieštaringa informacija, šis prieštaravimas turi būti išspręstas, tai yra atsakyta į klausimą, kuria informacija (duomenimis) vadovautis, o kurią atmesti, turi būti įvertinta ne tik kiekvieno įrodymo įrodomoji reikšmė, bet ir įrodymų visetas, ir tik iš įrodymų visumos daromos išvados apie tam tikrų įrodinėjimo dalyku konkrečioje byloje esančių faktų buvimą ar nebuvimą*)⁵.

Atsižvelgiant į aukščiau nurodytus aspektus bei surinktą tyrimo medžiagą, laikytina, jog nėra pakankamai objektyvių duomenų, leidžiančių daryti pagrįstą išvadą, kad Pareiškėjai lankantis Molėtų baseine jos sūnaus atžvilgiu buvo išsakytos Skunde nurodytos frazės, taigi, nėra ir pakankamai duomenų, įrodančių priekabiavimo dėl negalios faktą.

⁵ Ten pat, žr. 4 išnašą.

Papildomai paminėtina, kad Skunde Pareiškėja prašė ištirti, kodėl darbuotojai aplaidžiai atliko savo pareigas ir, nesusipažinę su visu vaizdo įrašu, pradėjo formuoti apie ją ir jos sūnų negatyvią ir melagingą informaciją. Atkreiptinas dėmesys, kad darbuotojų pareigų atlikimo kokybė, jų kompetencijų ir priimtų sprendimų konfliktinėse situacijose vertinimas yra darbdavio prerogatyva, t. y., lygių galimybių kontrolierė neturi įstatymu numatytos kompetencijos vertinti darbuotojų pareigų atlikimo kokybės ir priimtų sprendimų atliekant savo funkcijas *per se*. Taigi, šio skundo tyrime nėra vertinami darbuotojų veiksmai, kurie susiję su skunde minimų daiktų paieška, t. y. veiksmai tiesiogiai nesusiję su galima diskriminacija (priekabiavimu) dėl negalios, dėl ko buvo pateiktas skundas.

Pažymėtina, kad atsakymą į tyrimo metu pateiktus klausimus pateikęs Molėtų baseino vadovas nurodė, kad po Pareiškėjos jiems pateikto skundo buvo atliktas vidinis tyrimas ir konstatuota, kad darbuotojai elgėsi adekvačiai ir laikėsi etikos normų. Taip pat nurodyta, kad buvo imtasi prevencinių priemonių – personalas dar kartą supažindintas su Bendruoju duomenų apsaugos reglamentu, darbo etikos normomis. Be to, direktoriaus įsakymu buvo patvirtinta ir skundo forma.

Nors atlikus šį tyrimą nebuvo gauta pakankamai duomenų, kurie suponuotų buvus priekabiavimą dėl negalios, kaip jau buvo paminėta, įstaigos vadovo pareiga yra imtis visų priemonių ir užtikrinti, kad paslaugas gaunantys asmenys nepatirtų diskriminacijos jokia forma. Į klausimą, ar įstaiga turi patvirtintą priekabiavimo prevencijos tvarką, buvo atsakyta neigiamai. Lygių galimybių kontrolierė, remdamasi anksčiau nurodytomis aplinkybėmis ir vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 17 straipsnio 2 dalies nuostata, suteikiančia teisę lygių galimybių kontrolieriui teikti išvadas ir rekomendacijas bet kokiais su diskriminacija susijusiais klausimais dėl šio įstatymo įgyvendinimo, taip pat pasiūlymus valstybės ir savivaldybių institucijoms ir įstaigoms dėl teisės aktų tobulinimo ir lygių teisių įgyvendinimo politikos prioritetų, rekomenduoja UAB „Molėtų baseinas“:

- parengti ir patvirtinti diskriminacijos, įskaitant seksualinį priekabiavimą ir priekabiavimą, nepaisant lyties, rasės, tautybės, pilietybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos prevencijos taisyklės, kurios būtų taikomos UAB „Molėtų baseinas“ teikiant paslaugas klientams ir kuriose būtų aptartos etiško ir pagarbaus elgesio su klientais taisyklės;

- imtis priemonių, kad su jomis būtų supažindinti darbuotojai, teikiantys paslaugas, ir paslaugų gavėjai.

Atsižvelgdama į visa, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 14, 17 straipsniais, 29 straipsnio 3 dalies 2 punktu, 30 straipsniu,

lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Skundo tyrimą dėl priekabiavimo negalios pagrindu nutraukti, nesant objektyvių duomenų apie padarytą Lygių galimybių įstatymo 8 straipsnio 2 dalies pažeidimą.
2. Su sprendimu supažindinti Pareiškėją ir UAB „Molėtų baseinas“ administraciją bei darbuotojus.
3. Įpareigoti UAB „Molėtų baseinas“ išnagrinėti šiame sprendime pateiktas rekomendacijas bei per 30 dienų pateikti atsakymą.
4. Sprendimo nuorašą išsiųsti Molėtų rajono savivaldybės administracijai.

Sprendimas per 1 (vieną) mėnesį nuo jo gavimo dienos gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka arba Lietuvos administracinių ginčų komisijai (Vilniaus g. 27, 01402 Vilnius) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatyme nustatyta tvarka.

Lygių galimybių kontrolierė

Birutė Sabatauskaitė